

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 12 november 2025

Thema: In de herfst

Voorganger: Dinie Koning

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

[Luisterlied: Nu de avond valt](#)

Nu de avond valt,
- Laat Uw licht ons leiden! -
ontvonkt de vlam van Uw nabijheid,
- Laat Uw licht ons leiden! -
een vuurkolom het duister door
- Laat Uw licht ons leiden! -
en van de nieuwe dag ons teken.
- Laat Uw licht ons leiden! -
In de lichtkring van Uw liefde verzameld,
- Laat Uw licht ons leiden! -
nu hier de avond valt,
zingt ons de stilte Uw naam ter eer.
Laat Uw licht ons leiden!

Welkom en inleiding

Hartelijk welkom bij dit Taizé avondgebed.

‘Laat Uw licht ons leiden’, hoorden we net in het afgelopen lied. Uw licht in het zingen, Uw licht in het lezen, Uw licht in het samen zijn, een veelzeggend gebed in dit luisterlied, gezongen door het Bachensemble Arnhem, waar één van ons in zingt.

Voor alles is een tijd, herfst.

'Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om vast te houden en een tijd om los te laten'.

Het laatste hoofdstuk uit 'Voor alles is een tijd' van Laurien Blom gaat over de herfst en enkele gedichten en gedachten wil ik hieruit lezen, ik citeer zuster Hannah van Quakebeke naar aanleiding van Jesaja hoofdstuk 30 vers 15 en ik tip enkele 'leef'-regels aan, uit het boek 'Reis van je hoofd naar je hart'.

Gedicht In de Herfst

In de herfst mag ik zoeken,
dwalen door gedachten,
voelen wat waar is,
wat ik los te laten heb
laten dwarrelen wat het mijne niet is.

In de herfst mag ik me laten zakken,
de bodem onder mij verversen,
wortelen in mijn Thuis.
verdiepen wat er is,
snoeien wat niet meer dient.

In de herfst mag ik zoeken,
maak ik ruimte.

Laurien Blom

[Lied nr. 10:](#) [Als alles duister is](#)

Stilstaan

Even sta ik stil bij de volgende zinnen: *‘In de herfst mag ik me laten zakken, de bodem onder mij verversen en wortelen in mijn Thuis.’* Als ik die woorden, van bodem onder me verversen persoonlijk overdenk, is dat voor mij teruggaan naar stilte, rusten bij God. Psalmen lezen met mijn hart, Bijbellezen met mijn hart.

Nee, heus niet de hele dag door, maar als een start van een dag, even ‘samen zijn’. Dat je op de bank zit en niets meer gezegd hoeft te worden. Rusten bij Hem. Geen woorden, maar daden, ik bedoel in dit geval dat ik daadkrachtig wil oefenen in het hebben van geen woorden.

Maar hoe zacht de uitnodiging ook klinkt, echt stil worden is een flinke uitdaging! Het is eenvoudigweg beseffen: God is God. In diep vertrouwen mag ik mij op Hem verlaten. In die zin is stilte ook een vorm van loslaten die ongetwijfeld diepgaande verandering kan teweegbrengen. In ons persoonlijk leven, maar ook in onze opgejaagde wereld.

In stille berusting ligt je redding, in rustig vertrouwen je kracht.

Jesaja 30:15

Wees stil en weet dat ik God ben.

Ps 46:11

[Lied nr. 3:](#) [La tenebre](#)

De stilte zoeken

‘De bodem verversen en wortelen in mijn Thuis’, is ook: woorden tot me nemen, woorden van God, waarheden; want levend(!) en krachtig is het woord van God en scherper dan een tweesnijdend zwaard. Het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken en het is in staat het hart te ontleden. Niet is en blijft verborgen voor Hem, voor mij – Als een ‘dans’ van samen. Ik ben het niet die leest, dit boek leest mij.

En stilte zoekend, wachten lerend, tijd vrijmakend, regelmatig biddend, oude rituelen daarbij kiezend (bidden van de psalmen), de deuren van mijn hart openend, gebroekendheid daarbij aankijkend, maak ik de reis van hoofd naar hart, timmer ik aan die bodem en wortel in mijn Thuis.

Ik laat me helen door de Schepping, de geurende, kleurende bossen en probeer niet bang te zijn voor de confrontatie met de eenzaamheid van de stilte, van alles wat daarin en niet in is – en werkelijk dit alles is een leren voor mij, dat dagelijkse zoeken, de stilte van buiten, in plaats van veilige kloostermuren.

Lied nr. 14: Wait for the Lord

Zwaartekracht

*Ik strek mijn handen uit naar God,
als een veertje, dat
iedere zwaartekracht mist
en door de wind opvliegt
om door hem gedragen te worden.*

Hildegard von Bingen

Lied nr. 22: Tui amoris ignem

Stilte

Voorbeden met als acclamatie nr. 137: Exaudi orationem meam (1x)

- God, wij danken U omdat U ons deze dag met liefde heeft gesterkt. Vergeef ons datgene waarin we tekortschoten. Wees aanwezig God en bescherm ons in de uren van de nacht, zodat we mogen rusten in Uw liefde, Uw bescherming, door Jezus Christus onze Heer.

Gebed Marianne van Haastrecht

Gedicht

Telkens elke herfst – winter,
wanneer gevoelens dwarrelen,
het donker zwaar voelt.

Aan de weg 'moeten en willen' timmeren om:
Het licht (te) raken
durven staan met alles wat is,
omdat je weet:
Ik ben genoeg,
weerspiegeld,
diepgeworteld

Het licht raken
een plek zijn voor pelgrims

Marjolein Hund

[Lied nr. 133:](#) [Sanasi on Lamppu](#)

[Slotlied nr. 144:](#) [Herre vis mig vagen](#)

Iedereen is welkom voor koffie, thee of een praatje.

